

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PEDAGOGICKÁ

KATEDRA TĚLESNÉ A SPORTOVNÍ VÝCHOVY

**PROJEKTOVÁNÍ, REALIZACE A VYHODNOCENÍ TURNAJE VE
STOLNÍM TENISE MUŽŮ A ŽEN VE STŘEDOČESKÉM KRAJI**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Karel Vajs

Tělovýchova a sport se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: Mgr. Daniela Benešová, Ph.D.

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni 8. dubna 2015

.....
vlastnoruční podpis

Rád bych touto formou poděkoval paní Mgr. Daniele Benešové, Ph.D. za její vstřícný přístup a trpělivost po celou dobu konzultací.

ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.

OBSAH

ÚVOD	3
CÍLE A ÚKOLY	4
1 TEORETICKÁ ČÁST – PROJEKTOVÝ MANAGEMENT	5
1.1 PROJEKT	5
1.1.1 Definice pojmu projekt	5
1.1.2 Parametry	5
1.1.3 Cíle	6
1.2 ŽIVOTNÍ CYKLUS PROJEKTU	6
1.3 POJEM MANAGEMENT	7
1.4 PROJEKTOVÝ MANAGEMENT	7
1.5 MANAŽER PROJEKTU A JEHO FUNKCE	8
1.6 SPORTOVNÍ MANAGEMENT	8
1.7 SPORTOVNÍ MARKETING	9
1.7.1 Sponzoring	9
1.7.2 Sportovní reklama	11
2 TEORETICKÁ ČÁST – PŘEDSTAVENÍ STOLNÍHO TENISU	12
2.1 STOLNÍ TENIS JAKO SPORT	12
2.2 HISTORIE STOLNÍHO TENISU	13
2.3 HISTORIE STOLNÍHO TENISU V ČR	14
2.4 ZÁKLADNÍ VYBAVENÍ	14
2.4.1 Stůl	14
2.4.2 Síťka	15
2.4.3 Pálka	16
2.4.4 Míček	17
2.4.5 Oblečení	17
2.5 ZÁKLADNÍ PRAVIDLA	17
2.5.1 Průběh hry	18
2.5.2 Získání bodu	18
2.5.3 Los	19
2.5.4 Podání	19
2.5.5 Počítání	20
2.5.6 Nový míč	20
2.5.7 Konec hry	20
2.6 VÝKONNOSTNÍ ÚROVNĚ VE STOLNÍM TENISE	21
2.6.1 Rekreační stolní tenis	21
2.6.2 Masový stolní tenis	21
2.6.3 Výkonnostní stolní tenis	21
2.6.4 Vrcholový stolní tenis	21
2.6.5 Státní reprezentace	21
2.7 ODDÍL STOLNÍHO TENISU TJ BROUMY	21
3 PRAKTICKÁ ČÁST – PROJEKTOVÁNÍ SPORTOVNÍ AKCE	23
3.1 PŘÍPRAVA TURNAJE	23
3.1.1 Studie proveditelnosti	23
3.1.2 Datum a místo konání turnaje	23

3.1.3	Zajištění haly a prostor pro občerstvení.....	23
3.1.4	Materiální zajištění.....	23
3.1.5	Vytvoření realizačního týmu	24
3.1.6	Finanční zajištění – sponzoring.....	24
3.1.7	Zajištění cen	25
3.1.8	Propagace	25
3.1.9	Předpokládaná rizika turnaje	26
3.1.10	Lékařské zajištění turnaje	26
3.2	REALIZACE A PRŮBĚH TURNAJE	26
3.2.1	Příprava haly a občerstvení	26
3.2.2	Prezence	27
3.2.3	Hrací systém turnaje.....	28
3.2.4	Zahájení turnaje.....	29
3.2.5	Orientace hráčů v turnaji	29
3.2.6	Rozhodčí.....	29
3.2.7	Průběh dvouher – Základní skupiny	29
3.2.8	Průběh turnaje dvouher – vyřazovací část	36
3.2.9	Průběh turnaje čtyřher	38
3.2.10	Závěrečný ceremoniál a úklid haly	40
3.3	VYHODNOCENÍ TURNAJE.....	41
3.3.1	Počet účastníků.....	41
3.3.2	Rozpočet.....	41
	ZÁVĚR A DISKUZE	42
	RESUMÉ	43
	SEZNAM LITERATURY	44
	SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK	46
	PŘÍLOHY	I

Úvod

Jak již sám název napovídá, tato bakalářská práce se zabývá projektováním, realizací a vyhodnocením turnaje ve stolním tenise, který je určen pro hráče a hráčky všech výkonnostních kategorií. Tento turnaj se uskutečnil 26. prosince roku 2014 ve Středočeském kraji.

Téma jsem si zvolil zejména z toho důvodu, že jsem aktivním hráčem a milovníkem sportu, který je možná více znám pod pojmem ping – pong. Stolní tenis patří mezi nejrychlejší a nejrozšířenější sporty na světě. Je velmi oblíbený u rekreačních hráčů, protože hraní stolního tenisu s sebou přináší spoustu zábavy a legrace. Navíc je to sport, který je na rekreační úrovni nenáročný na vybavení a dá se hrát téměř kdykoliv a kdekoliv.

Na závodní úrovni a zejména na úrovni profesionální je stolní tenis fascinující hrou. Hráči na profesionální úrovni často předvádí divákům své umění při dlouhých výměnách, během nichž si míček vyměňují v neuvěřitelné rychlosti, při níž jsou navíc schopni udělit míčku různé falše. Bohužel však stolní tenis není u veřejnosti tak oblíbený, jako například tenis. Lidé často stolní tenis neberou jako sport právě proto, že znají pouze jeho rekreační pojetí a vlastně ani nevědí, jak náročný může stolní tenis být po stránce fyzické, psychické a zejména po stránce úderové techniky. Na druhou stranu lze hrát stolní tenis na rekreační úrovni či na nižší závodní úrovni v podstatě v jakémkoliv věku. Dá se tedy říci, že stolní tenis je sport na celý život.

Oddíl stolního tenisu TJ Broumy dlouhá léta organizoval Vánoční turnaje ve stolním tenise. V posledních letech však tato tradice zanikla. Protože je právě tento oddíl mým mateřským klubem, rozhodl jsem se ve spolupráci s některými jeho členy tuto hezkou tradici znovu obnovit a vzít přípravu a organizaci turnaje pod svá křídla. Zkusit si uspořádat nějakou sportovní akci mě navíc vždy lákalo a toto téma tak bylo jedinečnou příležitostí, jak spojit příjemné s užitečným.

V teoretické části se tato bakalářská práce zabývá projektovým řízením. V této části práce bude podrobně vysvětlen pojem „projekt“ a také další důležité pojmy týkající se projektového managementu. Teoretická část se také zabývá teorií stolního tenisu. V této souvislosti bude krátce zmíněna historie stolního tenisu, základní pravidla či základní vybavení, které je pro hraní stolního tenisu nutné. Praktická část je zaměřena na samotnou přípravu, realizaci a vyhodnocení turnaje ve stolním tenise. Je zde podrobně popsáno, jak probíhala příprava turnaje a také průběh zmíněné sportovní akce.

CÍLE A ÚKOLY

Primárním cílem této bakalářské práce je projektování, realizace a vyhodnocení sportovní akce. V tomto případě se tedy jedná o projektování, realizaci a následné vyhodnocení turnaje ve stolním tenise mužů a žen ve Středočeském kraji.

Úkoly bakalářské práce:

- příprava turnaje (zajištění prostor pro konání turnaje, vytvoření realizačního týmu, propagace, obstarání finančních prostředků potřebných pro uspořádání turnaje a další)
- uspořádat turnaj ve stolním tenise
- zpracovat a následně vyhodnotit výsledky turnaje

1 TEORETICKÁ ČÁST – PROJEKTOVÝ MANAGEMENT

1.1 PROJEKT

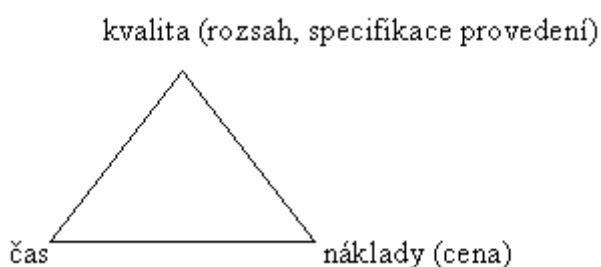
1.1.1 DEFINICE POJMU PROJEKT

Najít přesnou definici pojmu „projekt“ je velice obtížné. Touto problematikou se zabývá velké množství autorů a lze říci, že každý autor přináší své vlastní vysvětlení tohoto slova. Při snaze o definování projektu si dovolím citovat Vladimíra Němce (2002, s. 11), který ve své publikaci Projektové řízení definuje projekt takto: „Projekt je cílevědomý návrh na uskutečnění určité inovace v daných termínech zahájení a ukončení.“

Za projekt tedy můžeme považovat něco, co je jedinečné a v minulosti se dosud neprovádělo. Projekt je zároveň neopakovatelným, a to v tom smyslu, že i přesto, že můžeme narazit na projekty podobné tomu našemu, jsou vždy v něčem odlišné (např. jiný tým projektantů atd.) Jednou z důležitých vlastností projektu je také jeho dočasnost, protože má přesně určený začátek a konec (Němec, 2002).

1.1.2 PARAMETRY

Projekt má tři velmi důležité parametry, které jsou nazývány také jako „trojimperativ“. Těmito třemi parametry jsou čas, náklady a provedení (kvalita). Pokud chceme hovořit o úspěšném projektovém řízení, pak je třeba dosáhnout nezávisle všech tří parametrů projektu. Provedení (kvalitu) projektu bychom se měli snažit maximalizovat, zatímco čas a náklady minimalizovat (Rosenau, 2007).

Obrázek 1 Parametry projektu

(zdroj: <http://zdenek2.euweb.cz/vit/vit2a.html>)

Tyto tři parametry jsou vůči sobě ve vzájemném vztahu. Například pokud bude naší prioritou uskutečnit projekt s nízkými náklady, tak s velkou pravděpodobností bude nižší také kvalita projektu. Naopak v případě, že pro nás bude důležitá hlavně kvalita projektu, musíme počítat s většími časovými nároky a také s vyššími náklady. Cílem každého

projektu je zároveň zrealizovat projekt ve stanoveném čase, za stanovené náklady a v požadované kvalitě. Právě touto problematikou se zabývá projektový management (Skalický a Vostracký, 1996).

1.1.3 CÍLE

Cílem projektu je určitá nová hodnota (předmět), která je výsledkem projektu. Na začátku každého projektu je nutné jeho cíl jasně formulovat. Jedná se o jasné určení účelu, kterého má být prostřednictvím realizace projektu dosaženo. Přesto, že je cíl projektu na jeho začátku jasně definován, může se v průběhu jeho realizace lehce pozměnit (Svozilová, 2006).

Při formulaci cílů lze postupovat dle techniky SMART. Každé s písmen tohoto slova představuje počáteční písmeno jednotlivých anglických slov. Podle této techniky by měl každý projekt mít specifické cíle, které by měly být opatřeny měřitelnými parametry. Dále by tyto cíle měly být přidělitelné subjektu s odpovědností. Nakonec je to dosažitelnost a časové ohraničení. Všemi těmito vlastnostmi by dle techniky SMART měly cíle disponovat (Svozilová, 2006).

Cíle projektu můžeme rozdělit na cíle globální a konkretizované. Globálním cílem je jeden hlavní cíl projektu, který určuje směr celého projektu. Konkretizované cíle rozčleňují globální cíle na jakési dílčí cíle, které přesněji popisují rozsah řešeného projektu (Svozilová, 2006).

1.2 ŽIVOTNÍ CYKLUS PROJEKTU

Projekt v čase své existence prochází různými fázemi, během nichž se neustále vyvíjí. Jednotlivé fáze projektu na sebe navazují. Počet fází a jejich pojmenování se odvíjí od typu a rozsahu projektu. Rozdělení projektu na fáze usnadňuje orientaci v průběhu projektu, což může přispět k jeho úspěšnému dokončení (Svozilová, 2006).

V případě tohoto projektu, jehož cílem je realizace turnaje ve stolním tenise, bych projekt rozdělil do čtyř fází, v nichž se vyvíjel. První fází lze označit jako zahájení. V této fázi byla provedena jednoduchá studie proveditelnosti a také vytyčení cílů projektu. Následovala fáze přípravy turnaje, kterou vystřídala fáze samotné realizace projektu, tedy uskutečnění turnaje. Poslední fází tohoto projektu byla fáze ukončení, kdy byl projekt ukončen a vyhodnocen.

1.3 POJEM MANAGEMENT

Podobně jako je nesnadné najít přesnou a jednoznačnou definici pojmu projekt, je obtížné nalézt jednoznačné vysvětlení pojmu „management“. Je to původem americký výraz, který je však mezinárodně platný. Ekvivalentem tohoto slova je české slovo „řízení“. Management je de facto praktická věda, která je oproti ostatním vědám velmi mladá, jelikož se rozvíjí cca 100 let. Potřeba společnosti zabývat se důkladněji organizací lidí byla spjata s obrovským rozvojem různých organizací (průmyslové organizace aj.) na začátku 20. století. V současné době již existují různé druhy managementu. Můžeme jmenovat strategický management, personální management či podnikový management (Blažek, 2014). Tato práce se logicky zaměřuje především na druhy managementu, které úzce souvisejí s tématem této bakalářské práce (projektování a realizace sportovní akce), a to projektovým managementem a managementem sportu.

1.4 PROJEKTOVÝ MANAGEMENT

Projektový management můžeme chápat jako projektové řízení. Ve stejnojmenné knize Projektové řízení od autorů Skalického a Vostrackého (1996, s. 6) můžeme najít tuto definici: *„Projektové řízení je soubor znalostí, zkušeností a metod uplatněných při uskutečňování projektu“*. Za řízení pak tito autoři považují *„souhrn činností vedoucí k co nejlepšímu souladu cíle a reality, nebo souladu vlastního projektu (modelu) a reality“*.

Projektové řízení je ve své podstatě součástí společnosti již od dob, kdy lidé začali využívat systém dělby práce. Aby bylo dosaženo stanovených cílů, bylo potřeba organizovat a koordinovat jedince ve skupinách. Protože se lidstvo naučilo spolupracovat ve skupinách, tak i důležitost vůdců a organizátorů těchto skupin vzrostla. Jako důkaz této skutečnosti nám mohou posloužit například starověké pyramidy v Egyptě, které by bez dokonalé organizace a řízení jen těžko mohly vzniknout. Jako další příklad lze uvést výstavbu Šalamounova chrámu v Jeruzalémě. V Bibli, konkrétně ve Starém zákoně, se popisuje dokonce i to, z jakého materiálu bude chrám vystavěn, jak je jeho výstavba smluvně zajištěna, kdo se bude na výstavbě chrámu podílet a jakou bude dostávat mzdu. Dá se tedy říci, že jistou formu projektového řízení uplatnil již v roce 960 před Kristem král Šalamoun (Skalický a Vostracký, 1996).

Přesto, že více či méně propracované projektové řízení je součástí lidské společnosti již několik století, ba dokonce tisíciletí, o projektovém řízení intenzivněji

hovoří až v posledních desetiletích. Projektové řízení se jako profese poprvé objevilo v 60. letech 20. století v USA (Skalický a Vostracký, 1996).

1.5 MANAŽER PROJEKTU A JEHO FUNKCE

V projektovém řízení je klíčovou osobou manažer projektu. Tato osoba má obrovský vliv na veškeré dění ohledně projektu. Podílí se například na tvorbě projektového plánu, obsazuje pracovníky do pracovních pozic, koordinuje úkoly atd. Důležitou funkcí manažera projektu je také vyjednávání a rozhodování, které se často týká událostí a skutečností, s nimiž nelze dopředu kalkulovat. Úspěšný manažer projektu by měl být schopen tyto situace zdárně vyřešit. Zároveň je také zodpovědný za splnění cílů, které má projekt určené (Svozilová, 2006).

Manažer projektu vykonává různé manažerské činnosti, což je ostatně popsáno již v předchozím odstavci. Tyto činnosti pak ve své knize Řízení projektů uspořádal do struktury a nazval ji jako proces řízení projektu Milton D. Rosenau (2007, s. 12). Základní činnosti manažera:

- definování (definování projektových cílů)
- plánování (plánování, jak splnit podmínky „trojimperativu“)
- vedení (řízení lidských zdrojů, podřízených atd.)
- sledování (manažer kontroluje stav prací na projektu)
- ukončení (zhodnocení naplnění cílů projektu)

1.6 SPORTOVNÍ MANAGEMENT

Pro potřeby této bakalářské práce je velmi důležitý sportovní management. Eva Čáslavová (2000, s. 11) v knize Management sportu říká, že *„pojem sportovní management event. management sportu lze chápat jako způsob uceleného řízení tělovýchovných a sportovních svazů, spolků, klubů, tělovýchovných jednot, družstev, které alespoň zčásti akcentují podnikatelsky orientované chování“*.

V procesu sportovního managementu zastávají velmi důležitou roli sportovní manažeři. Jejich role je plná zodpovědnosti, funkcí a složitých úkolů. Mezi tyto úkoly patří (Čáslavová, 2004, s. 12):

- strategické plánování
- organizování (postupy, metody, techniky)

- výběr a rozmístování lidí
- vedení lidí
- komunikace
- marketing
- sportovní reklama
- sponzoring
- znalost právních norem
- znalost věcných a formálních náležitostí k transferu hráčů a trenérů

Dle pole jejich působnosti můžeme rozdělit sportovní manažery takto (Čáslavová, 2000, s. 15):

1. *Manažeři na úrovni vedení sportovní činnosti* (vedoucí sportovních družstev i jednotlivců, příprava MS, OH atd.)
2. *Manažeři na úrovni řízení určitého sportovního celku* (členové výkonných výborů sportovních a tělovýchovných svazů, sekretáři svazů)
3. *Manažeři v podnikatelském sektoru* (výroba sportovního zboží, provozování placených tělovýchovných služeb, vedoucí fitness atd.)

1.7 SPORTOVNÍ MARKETING

Protože se tato bakalářská práce prioritně zabývá projektováním sportovní akce, nelze opomenout sportovní marketing, který při takovém projektování zastává velmi důležitou roli. Ve sportu se vyskytují dvě hlavní formy marketingu. První formou je sponzoring a druhou sportovní reklama. Při projektování sportovní akce, o níž tato bakalářská práce pojednává (turnaj ve stolním tenise), byl využit především sponzoring.

1.7.1 SPONZORING

Sponzorování je v podstatě jakýmsi prostředkem, díky němuž lze obstarat především finanční zdroje pro realizaci různých sportovních, kulturních, charitativních a dalších aktivit ve všech sférách života společnosti. V současné době je sponzorování ve sportu velmi aktuálním tématem. Přesto, že sportovní marketing spadá pod klasický marketing, poměrně výrazně se od něho liší. Princip sportovního marketingu totiž

nespočívá v klasické reklamě, nýbrž využívá atmosféru závodů a emoce fanoušků (Dvořáková, 2005).

Jisté formy sportovního sponzoringu můžeme najít již v dávné minulosti. Například už ve starověkém Řecku olympijští vítězové získávali různé věcné dary či občanství. V dnešní době je sportovní sponzoring klíčový při získávání finančních zdrojů zejména pro tělovýchovné, sportovní a turistické akce, spolky a kluby (Dvořáková, 2005).

Je potřeba, aby sportovní manažer nebo kdokoliv, kdo usiluje o podporu nějaké akce, kterou pořádá, kalkuloval se dvěma aspekty (Čáslavová, 2004). Prvním aspektem je hledisko sponzora (tj. proč podporuje danou věc, událost či aktivitu, ať už na poli sportu, zdravotnictví či kultury?). Druhým aspektem je pak hledisko sponzorovaného, kdy se jako případní sponzoři ptáme, proč instituce či jednotlivec shání finanční podporu pro své akce (Čáslavová, 2004).

Eva Čáslavová (2004, s. 31) popisuje ve své knize Management a marketing sportu čtyři základní formy sponzorování:

1) *Sponzorování jednotlivých sportovců*

Tato forma sponzorování je rozšířena především ve vrcholovém sportu. Sportovec je sponzorem finančně podporován a kromě toho často od sponzora získává také materiální zajištění, jako např. sportovní oblečení nebo vozidlo. Sportovec na oplátku umožní sponzorovi využívat jeho tvář pro účely své reklamy. Všechny tyto závazky, práva a povinnosti jsou popsány ve sponzorské smlouvě.

2) *Sponzorování sportovních týmů*

Tato forma sponzorování je na rozdíl od předchozí formy (sponzorování jednotlivých sportovců) využívána i ve výkonnostním sportu. Sponzor poskytuje především finanční zajištění nebo zajištění materiální (např. sportovní vybavení, oblečení, či hradí dopravu). Odměnou je mu reklama na dresu, v herně aj.

3) *Sponzorování sportovních akcí*

Při projektování sportovní akce, o níž tato práce pojednává a je níže popsána, byla využita právě tato forma sponzoringu. Přináší velké množství výhod zejména pro sponzory, protože nabízí velké množství možností pro prezentaci sponzorů.

4) *Sponzorování sportovních klubů*

Pokud se jedná o možnosti prezentace, které lze sponzorovi nabídnout, je nabídka u této formy sponzorování nejširší.

1.7.2 SPORTOVNÍ REKLAMA

S reklamou se setkáváme každý den. Sportovní reklama - kromě toho, že využívá obecných komunikačních médií (televize, rozhlas, tisk), - využívá také specifických médií komunikace z oblasti sportu. Sem můžeme zařadit reklamu na dresech sportovců, náčiní a nářadí sportovců či mantinelech a výsledkových tabulích (Čáslavová, 2004).

Eva Čáslavová (2004, s. 36) popisuje reklamu takto: *„Reklama je placená forma neosobní prezentace výrobků, služeb nebo myšlenek určitého subjektu (firmy, instituce nebo jiné organizace) prostřednictvím komunikačních médií“*.

Reklama má tři základní funkce. Funkce informační se využívá zejména v počátcích existence produktu či projektu. Hlavním cílem přesvědčovací funkce reklamy je snaha porazit konkurenci. Spotřebitel je ovlivňován tak, aby zvolil produkt dané firmy před produkty konkurenčních firem. Upomínací funkce reklamy se využívá tehdy, kdy už spotřebitel daný produkt dobře zná. Cílem této funkce je tedy de facto produkt zákazníkovi připomenout (Čáslavová, 2004).

Sportovní reklama je často nositelem všech tří funkcí, nicméně jsou v ní nejčastěji využívány funkce přesvědčovací a upomínací. Tomuto faktu přispívá vysoký potenciál sportovních reklam, jelikož sport je světovým fenoménem a mnoho lidí vzhlíží k úspěšným sportovcům či sportovním klubům (Čáslavová, 2004).

2 TEORETICKÁ ČÁST – PŘEDSTAVENÍ STOLNÍHO TENISU

2.1 STOLNÍ TENIS JAKO SPORT

Stolní tenis je jedním z nejrozšířenějších sportů na světě. Důkazem budiž fakt, že Mezinárodní federace stolního tenisu (ITTF) registruje přes 150 národních asociací na celém světě (Hýbner, 2002). Bohužel však svou popularitou nesaží ani po kotníky sportům jako fotbalu, hokeji či tenisu, který je stolnímu tenisu velmi podobný. Přesto, že se ITTF i národní asociace snaží o zvýšení popularity tohoto sportu, je návštěvnost při turnajích či utkáních velmi nízká. Výjimkou je v tomto ohledu Čína, kde je ping – pong velice oblíbený. V evropském měřítku je to pak například Německo, kde je tento sport rovněž velmi populární. Myslím si, že důvodem, proč není stolní tenis jako sport tak populární, je fakt, že většina lidí sportovní podobu stolního tenisu ani nezná. Mezi rekreačním pojetím stolního tenisu a jeho sportovní (závodní) formou je ovšem obrovský rozdíl.

O stolním tenise mezi lidmi koluje spousta mýtů. Stolní tenisté jsou často laiky napadáni tvrzením, že stolní tenis není sport, ale pouze hra. Lidé, kteří hrají rekreačně stolní tenis a disponují solidními koordinačními schopnostmi, si mohou zahrát stolní tenis v podstatě okamžitě, bez většího nácvičku techniky. Jako aktivní hráč stolního tenisu se bohužel velmi často setkávám s tím, že právě rekreační hráči si myslí, že stolní tenis hrají dobře a jejich úroveň hry je vysoká. Že však existuje velký rozdíl mezi rekreačním a sportovním pojetím stolního tenisu tito lidé zjistí až poté, co v akci vidí opravdové profesionály. Velmi často však stačí, pokud se „utkají“ s hráčem, který hraje stolní tenis závodně, např. nejnižší mistrovské soutěže stolního tenisu na okresní úrovni, a z vlastní zkušenosti mohou potvrdit, že rekreační hráči po takové konfrontaci radikálně změní názor na stolní tenis jako sport.

Dalším mýtem, který stolní tenis doprovází, je tvrzení, že stolní tenisté nejsou sportovci. Faktem je, že na závodní úrovni je ping – pong kondičně, silově a pohybově velmi náročným sportem. Kromě fyzické kondice je třeba, aby stolní tenista zvládal úderovou techniku, byl rychlý, disponoval dobrým postřehem a dokázal přesně a rychle reagovat. Velké nároky klade stolní tenis také na psychickou odolnost, schopnost soustředit se a na taktiku (Mišičková, 2010).

Při utkání profesionálních hráčů přitom diváci mohou prožít skvělé zážitky, podobně jako při sledování tenisu či badmintonu. Díky obrovské rychlosti a rotacím, které hráči míčku udělují, se fanouškům během utkání často tají dech. Stolní tenis je fantastický

sport, při kterém si užijí spoustu zábavy jak hráči, tak fanoušci, a je úplně jedno, jestli se zrovna hraje na zahradě rodinný turnaj nebo v hale finále mistrovství světa.

2.2 HISTORIE STOLNÍHO TENISU

Stolní tenis vznikl v 19. století v kolébce sportů, tedy v Anglii, a sice přenesením klasického tenisu do sálového prostředí. První pálky byly vyrobeny z pergamenu a posléze ze dřeva. Pro výrobu míčků se používala guma či korek. Velký progres ve vývoji zaznamenal stolní tenis s vynalezením celuloidového míčku v roce 1889 Angličanem Jamesem Gibbem. Ping – pong se stal sportovní hrou a rozšířil se do zemí střední Evropy jako např. do Německa, Rakouska či Maďarska. V roce 1926 pak vznikla Mezinárodní federace stolního tenisu (ITTF), přičemž jednou ze zakládajících zemí byla i ČR (Hýbner, 2002).

V roce 1926 se zároveň konalo první mistrovství světa, které naprosto suverénně ovládli reprezentanti Maďarska. Zvítězili totiž ve všech kategoriích (dvouhra mužů, dvouhra žen, čtyřhra mužů, čtyřhra žen) a získali tak všechny zlaté medaile. To byl však teprve začátek éry maďarského stolního tenisu, která trvala dalších deset let, během nichž maďarští hráči vévodili mezinárodním soutěžím. V 50. letech minulého století však začali světovou scénu ovládat asijské hráči, zejména pak hráči japonského původu. V této době zaznamenalo velké změny také vybavení, konkrétně pak pálka. Dosud používané vroubkované potahy nahradily potahy s pěnovou houbou. Díky tomu mohli hráči míčku udávat velké rotace a hra se také výrazně zrychlila. V průběhu let se díky potahům na pálce začaly rozvíjet různé herní styly (hráči preferující obranu využívají úplně jiné potahy a údery než útočníci). Dominanci Japoncům začali pomalu přebírat čínští hráči, kteří světovému stolnímu tenisu vévodí dodnes. Některým hráčům se podařilo alespoň zmírnit čínský fenomén, přičemž za zmínku rozhodně stojí vítěz olympijských her v roce 1992 ve dvouhře mužů Jan Ove – Waldner (Švédsko).

Poprvé se stolní tenis objevil na olympijských hrách v Soulu v roce 1988. Prvním olympijským vítězem ve dvouhře mužů se stal reprezentant Jižní Koreje Yoo Nam Kyu a ve dvouhře žen stala vítěžkou reprezentantka Číny Chen Jing.

Na přelomu tisíciletí prošel stolní tenis také výraznou změnou v pravidlech. V roce 2000 byl průměr míčku z 38 mm zvětšen na 40 mm. Díky tomu míček nedosahuje takových rychlostí a rotací. Cílem této redukce bylo dosažení delších výměn, což mělo zvýšit popularitu stolního tenisu. Upravena byla také délka setu. Do roku 2000 se hrál

jeden set do 21 bodů, přičemž hráč měl k dispozici pět podání v řadě. V současnosti se hraje set pouze do 11 bodů a hráči se na podání střídají po 2 bodech. K dalších změnám patřil například zákaz schovávání míčku při servisu či zákaz používání některých záludných potahů.

2.3 HISTORIE STOLNÍHO TENISU V ČR

Dne 18. června 1925 byl založen Ústřední výbor ping – pongový a právě toto datum je považováno za oficiální vznik stolního tenisu v ČR. Výbor sdružoval 9 klubů. Prvního světového mistrovského titulu se ČR dočkala v roce 1932 zásluhou družstva mužů ve složení Kolář, Maleček, Gebauer, Nikodém a Lauterbach. Období před vypuknutím II. světové války bylo pro naše reprezentanty velmi úspěšné, jelikož do roku 1939 dokázali získat 62 medailí z MS (mistrovství světa), z toho hned 16 zlatých. V této souvislosti nelze opomenout legendu stolního tenisu Bohumila Váňu. Po válce úspěšné období Československých stolních tenistů pokračovalo a do roku 1957 dokázali získat 50 medailí z MS, z toho 13 jich bylo zlatých. V roce 1957 získali Ivan Andreadis a Ladislav Štípek titul mistrů světa ve čtyřhře, což je však poslední titul mistra světa, který naši reprezentanti pro Československo a posléze Českou republiku získali (Hýbner, 2002).

V historii samostatné České republiky se svými výkony a úspěchy zapsal mezi legendy také Petr Korbel. Tento hráč je několikanásobným mistrem České republiky. Mezi jeho největší úspěchy patří například 4. místo z LOH v Atlantě ve dvouhře mužů, a také bronzová medaile z mistrovství Evropy (2000), rovněž ve dvouhře mužů.

2.4 ZÁKLADNÍ VYBAVENÍ

Stolní tenis je velmi oblíbeným sportem také díky své nenáročnosti na základní vybavení. Ke hraní stolního tenisu nám stačí stůl se sítkou, pálka a míček. Samozřejmě platí, že čím vyšší výkonnostní úroveň, tím vyšší jsou také nároky na materiální vybavení. Tato kapitola se zaměřuje především na vybavení, které je potřebné pro hraní soutěžního stolního tenisu. Rekreační stolní tenis totiž snese v podstatě jakékoliv odchylky ve vlastnostech vybavení. Soutěžní stolní tenis má však jasně předepsaná pravidla, jaké vybavení může být při utkání použito.

2.4.1 STŮL

Stůl na stolní tenis má tvar obdélníku o rozměrech 274 cm na délku a 152, 5 cm na šířku. Deska stolu musí být vodorovná ve výši 76 cm nad podlahou. Stoly mohou být

v herně naistalovány napevno, nebo s nimi lze manipulovat dle potřeby a případně je skládat. Aby byla manipulace se stoly usnadněna, byly vyrobeny stoly se skládací konstrukcí, které jsou vybaveny kolečky (Hýbner, 2002).

Povrch stolu nese označení hrací plocha. Ta může být z jakéhokoliv materiálu a musí být celá rovnoměrně pružná. Standardně by se měl míček volně puštěný z výšky 30 cm odrazit do výše asi 23 cm. Hrací plocha musí jednotnou tmavou barvu, nesmí být lesklá. Je ohraničena bílými postranními čarami, které jsou široké 2 cm a dlouhé 274 cm a bílými koncovými čarami, které jsou široké 2 cm a dlouhé 152,5 cm. Je rozdělena na dvě poloviny, a to svislou sítí, která je napnutá rovnoběžně s koncovými čarami. Dále je rozdělena svislou sítí, která je napnutá rovnoběžně s koncovými čarami (Mišičková, 2010).

Pro účely čtyřhry jsou obě poloviny stolu rozděleny na dvě čtvrtiny čarou rovnoběžnou s postranními čarami. Tato čára se nazývá středová čára a je široká 3 mm. Zároveň je středová čára součástí právě čtvrtiny hrací plochy podávajícího hráče a také součástí pravé čtvrtiny hrací plochy přijímajícího hráče (Mišičková, 2010).

Obrázek 2 Rozměry stolu

(zdroj: http://www.gamepark.cz/stolni_tenis_464167.htm)

2.4.2 SÍŤKA

Síťka se skládá z vlastní síťoviny a motouzu, na kterém je síťka zavěšena. Dále pak ze stojánku, jehož součástí jsou svěráčky, které přidržují síťku ke stolu. Motouz vypíná síťku, která je upevněna na svislých stojáncích, jejichž výška je 15,25 cm. Vnější strany stojánků jsou vzdáleny 15,25 cm od postranních čar stolu (Mišičková, 2010).

Horní okraj sítě by měl podle pravidel být po celé délce 15,25 cm vysoko nad hrací plochou. Právě výška sítě se stává častým důvodem hádek a připomínek při utkáních ve stolním tenise a to buď proto, že je síťka příliš vysoko nebo naopak příliš

nízko. K tomuto účelu slouží měrka na síťku, která na případnou odchylku upozorní. Spodní okraj je pak po celé délce co nejtěsněji u hrací plochy (Mišičková, 2010).

2.4.3 PÁLKA

Pálka na stolní tenis se skládá ze dřeva, rukojeti a potahu. Může mít libovolnou velikost a tvar. Po celou dobu existence stolního tenisu procházela určitým vývojem. V současné době mají hráči stolního tenisu na výběr ze široké škály potahů a dřev (Hýbner, 2002). Podle pravidel může mít pálka jakoukoliv velikost, tvar i hmotnost. Podklad páčky musí být plochý a neohebný a nejméně 85 procent tloušťky podkladu páčky musí být z přírodního dřeva. Potahový materiál musí pokrývat celý podklad páčky až po okraje, ale nesmí jej přesahovat. Výjimkou je ta část držátka, na níž při hře spočívají prsty hráče (ta může být nekrytá nebo naopak pokrytá jakýmkoliv materiálem). Dle pravidel musí být jeden z potahů červené barvy a druhý barvy černé. Hráč je také povinen poskytnout páčku, s níž chce hrát, soupeři a rozhodčímu k přezkoumání, a to na začátku zápasu a v průběhu zápasu, kdykoliv páčku mění (Olbricht a kol., 2006).

Potahy se skládají se z houby a vrchní guma. Tloušťka obou těchto komponentů se odvíjí od herního pojetí hráče. Vrchní guma je zpravidla z jedné strany hladká a na straně druhé má vroubky. Tyto vroubky mohou mít různou výšku, měkkost a tloušťku, což je opět závislé na tom, jaký herní styl hráč preferuje. Celkově však tloušťka potahu nesmí přesahovat 4 mm (Hýbner, 2002).

Existují čtyři typy potahů, které se liší především tím, zda jsou vroubky otočeny směrem dovnitř, nebo ven. Odlišují se také délkou vroubků, tvarem či hustotou vroubků. Moderní stolní tenis se vyznačuje topspinovou hrou (topspin je jeden ze základních úderů ve stolním tenise). Topspinové údery ve své hře používají tvořiví a útoční hráči, kteří mají na své pálce většinou nalepené softové potahy. Softové potahy jsou velice pružné, což umožňuje míčku udělovat vysoké rotace a rychlost. Ostatní typy potahů jsou určeny spíše pro obrannou hru, přičemž sem patří antitospiny, sendviče a trávy. Tyto potahy mají velice dobrou kontrolu a jejich úkolem je zpomalovat hru a rušit rotace. Trávy dokonce míčku přidávají „antirotaci“, která je pro soupeře špatně čitelná, a ten se pak snadno dopustí chyby. Obranné potahy s oblibou používají spíše hráči nižších (okresních) soutěží (Mišičková, 2010).

Dřevo na stolní tenis je složeno z několika slepených dých. Vnější vrstvy ovlivňují odraz míčku od páčky a střední vrstva navozuje pocit kontroly (Hýbner, 2002). Podobně

jako u potahů si lze vybrat dle rychlosti a kontroly dřeva to právě pro preferovaný herní styl. Dle způsoby hry se rozlišují dřeva pomalá (DEF), která však mají kvalitní kontrolu. Pro univerzální hráče jsou určena dřeva s označením ALL, která jsou středně rychlá. Jsou jakýmsi kompromisem mezi rychlostí a kontrolou. Nejrychlejší dřeva (OFF) disponují schopností velmi rychle odrážet míček, ale mají nižší kontrolu. U dřeva si hráči mohou také zvolit typ držátka (Mišičková, 2010).

2.4.4 MÍČEK

Změna pravidel stolního tenisu v roce 2000 se týkala i míčků. Do té doby se hrálo z míčkem o průměru 38 mm. Mezinárodní federace stolního tenisu (ITTF) však za účelem ztraktivnění stolního tenisu rozhodla o zvětšení míčku na 40 mm. Takový míček nedosahuje takových rychlostí a rotací a díky tomu jsou k vidění delší výměny (Mišičková, 2010).

Dle pravidel musí být míček kulatý o již zmiňovaném průměru 40 mm. Míček musí být bílý (pro zelené stoly) nebo oranžový (pro modré stoly) a matný. Hmotnost míčku je 2,7 g a je vyroben z celuloidu nebo jiné plastické hmoty (Olbricht a kol., 2006).

Z důvodu vysoké hořlavosti celuloidu a kvůli potlačování jeho výroby se Mezinárodní federace stolního tenisu rozhodla, že od 1. července roku 2014 nahradí celuloidové míčky bezešvé míčky z plastu. Až čas ukáže, jak velkou změnu ve stolním tenise tento krok přinese.

2.4.5 OBLEČENÍ

Hráči ke hraní stolního tenisu využívají většinou košili s krátkým rukávem, krátké kalhoty (v případě žen také sukně), ponožky a sportovní obuv do haly. Během utkání na sobě hráč nesmí mít žádnou jinou součást oděvu, pokud to nepovolí vrchní rozhodčí. Barva oblečení hráčů musí být odlišná od barvy míčku. Aby diváci mohli hráče rozpoznat, musí na sobě mít soupeři dresy rozdílných barev. Žádný z hráčů na přední straně hracího oblečení a na svém těle nesmí mít lesklé či jinak nápadné předměty, které by soupeři ztěžovaly sledování hry (Olbricht a kol., 2006).

2.5 ZÁKLADNÍ PRAVIDLA

V této kapitole budou popsána základní a nejdůležitější pravidla stolního tenisu, která je dobré při jeho hraní znát. Kompletní pravidla stolního tenisu jsou velice rozsáhlá a v zadaném rozsahu této bakalářské práce je de facto nemožné tato pravidla všechna popsat.

Mezinárodní federace stolního tenisu (ITTF) spolu s národními asociacemi stolního tenisu vydává Pravidla stolního tenisu či Soutěžní řád stolního tenisu, kde jsou pravidla detailně popsána. Oba dva tyto dokumenty jsou vydávány především z toho důvodu, aby pravidla hry a soutěží stolního tenisu byla jednotná (Hýbner, 2002).

2.5.1 PRŮBĚH HRY

Utkání může probíhat ve dvou hráčích (dvouhra) nebo čtyřech hráčích (čtyřhra). Ve stolním tenise, podobně jako u jemu podobných sportů rozhodují o vítězi zápasu především body. Pokud jich jeden z hráčů, či jedna z dvojic (v případě čtyřhry) dosáhne dostatečný počet, získává sadu. Zápas stolního tenisu se hraje na jakýkoliv počet lichých sad. To znamená, že vítězem se stává hráč, který vyhraje 2 sady (sety) ze 3 sad nebo 3 sady z 5 sad. Na vrcholných světových akcích se hraje utkání dokonce na 4 vítězné sady ze 7 sad. Samozřejmě je důležité před zápasem jasně určit, na kolik vítězných sad se utkání hraje. Vítězem se stává ten z hráčů, který dříve zvítězí ve většině sad (Hýbner, 2002).

2.5.2 ZÍSKÁNÍ BODU

Pokud hráč, který podává, provede podání bezchybně, střídají se oba hráči v odehrávání míčku až do té doby, dokud jeden z nich neudělá chybu. Každá výměna míčků, která je zakončena chybou, vede k bodovému zisku jednoho z hráčů. V knize Stolní tenis, jejímž autorem je Jaroslav Hýbner (2002, s. 13), jsou uvedeny následující případy, kdy hráč získává bod:

- a) neprovede-li soupeř správně podání
- b) nevrátí-li soupeř správně míček
- c) jestliže hráč provede správně podání nebo míček správně vrátí a míček se dotkne čehokoli jiného než sítě dříve, než jej zahraje soupeř
- d) jestliže míček přeletí přes hráčovu polovinu hrací plochy nebo přes jeho koncovou čáru, aniž se dotkne jeho poloviny hrací plochy poté, co byl zahrán soupeřem
- e) zabráni-li soupeř míčku v dopadu
- f) udeří-li soupeř míček dvakrát za sebou
- g) pohne-li soupeř tělem, částí svého oděvu nebo vybavení hrací plochou
- h) dotkne-li se soupeř tělem, částí svého oděvu nebo vybavení sítě

- i) dotkne-li se soupeř volnou rukou (ruka po zápěstí, ve které nedrží pátku) hrací plochy
- j) zahraje-li ve čtyřhře dvojice soupeřů míček mimo správné pořadí, jež je dáno tím, kdo první podával a kdo první přijímal

2.5.3 Los

Jak již bylo v předchozí kapitole řečeno, o tom, kdo utkání zahájí podáním, rozhoduje los před zápasem. Ve vyšších soutěžích provádí los rozhodčí, a to většinou vyhozením mince se dvěma odlišnými stranami. Ten z hráčů, který na základě výhry v losování získal právo volby, se může rozhodnout, zda chce podávat či přijímat, nebo si může zvolit stranu stolu, na které utkání zahájí. Pokud si hráč vybere možnost podávat nebo přijímat jako první, má právo si soupeř zvolit stranu. Pokud si hráč, jenž vyhrál los, zvolí stranu stolu, může si poražený v losování vybrat, zda bude podávat či přijímat. V nižších soutěžích probíhá los zpravidla tak, že jeden z hráčů si schová pod stolem míček do jedné z dlaní. Poté roztáhne ruce tak, aby dlaně byly pod úroveň stolu, a druhý hráč hádá, ve které z dlaní se míček ukrývá. V případě, že uhodne, má právo volby podání, příjmu či strany (Mišičková, 2010).

Pokud se jedná o čtyřhru, má dvojice, která vyhrála los, kromě možnosti volby podání, příjmu a strany také možnost zvolit si, který hráč z dvojice začne podávat. Dvojice soupeřů se pak musí rozhodnout, kdo z nich toto podání bude přijímat. V dalších setech je pak pořadí podávání a přijímání určeno podle počátečního rozestavení hráčů, tj. v každé sadě je opačné než pro tu předchozí (Mišičková, 2010).

2.5.4 PODÁNÍ

Podání se mění po 2 bodech. Podávající se tedy po dvou svých podáních stává přijímajícím hráčem a naopak. Výjimku tvoří případný stav sady 10:10, kdy se hráči na podání a příjmu střídají po každém odehraném bodu. Pořadí podávání a přijímání však zůstává zachováno. Na začátku nového setu se servis mění, tj. ten hráč, který v první sadě začínal na podání je na začátku druhé sady na příjmu (Hýbner, 2002).

Podání musí být také provedeno dle určitých pravidel. Při podání musí být míček jasně viditelný v otevřené dlani podávajícího hráče. Během podání musí podávající hráč nadhodit míček alespoň 16 cm vysoko, a to svislým směrem (nikoliv do stran nebo příčně). Míček musí být při podání udeřen nad úroveň hrací plochy a za koncovou čarou podávajícího, přičemž se předpokládá, že koncová čára stolu je v obou směrech

prodloužena do nekonečna. Pokud při přeletu na soupeřovu stranu hracího stolu míček zavadí o síťku a poté dopadne na protihráčovu stranu stolu, je nařízeno nové podání. Pokud však po kontaktu se sítí míček nedopadne na správnou stranu stolu a není mu bráněno v dopadu, získává bod přijímající hráč (Mišičková, 2010).

2.5.5 POČÍTÁNÍ

Vítězem sady se stává hráč (případně dvojice, pokud se jedná o čtyřhru), který jako první získá 11 vítězných míčků, ovšem pouze za předpokladu minimálně dvoubodového rozdílu. Výjimkou je totiž situace, kdy je stav v sadě 10:10. V takovém případě získá sadu ten hráč (či dvojice), který jako první získá vedení o 2 body (např. 12:10, 13:11 atd.). Hráči se při utkání střídají o podání, a sice vždy po 2 bodech. Výjimkou je opět stav v sadě 10:10. Pořadí podávání a přijímání zůstává v takovém případě stejné, ale podání se střídá po každém dosaženém bodu. O pořadí podávání a přijímání rozhoduje los před utkáním. Během hry se hráči střídají v odehrávání míčku do té doby, dokud jeden z hráčů neudělá chybu (viz kapitola Průběh hry a získání bodu) (Mišičková, 2010).

Obecně platí, že se nejprve počítají body, které získal podávající. Pokud tedy první bod v sadě získal přijímající, je stav utkání 0:1. V případě, že druhý míček v sadě získal přijímající, tak stav utkání bude 1:1. Jestliže tedy na počítadle vidíme stav 7:9, znamená to, že podávající hráč získal 7 bodů a přijímající hráč získal bodů 9 (Mišičková, 2010).

2.5.6 NOVÝ MÍČ

Při utkání mohou nastat různé situace, kdy rozhodčí může ohlásit opakování výměny. Jednou z těchto situací je teč míčku o síťku při podání. Podávající hráč poté musí své podání opakovat. Nový míč je nařízen rovněž v případě, že nastane rušivý moment, který může ovlivnit výsledek výměny. Příkladem této situace může být například vniknutí jiného míčku do hracího prostoru či nadměrná hlasitost obecenstva. Další situací, kdy rozhodčí může nařídit opakování výměny, je nepřipravenost hráče ke hře. V případě, že přijímající není připraven ke hře a nepokusí se o zahrání míčku či svou nepřipravenost signalizuje zvednutou paží, může rozhodčí nařídit nový míč (Mišičková, 2010).

2.5.7 KONEC HRY

Vítězem utkání se stává hráč, který získal během utkání většinu z předem určeného počtu sad. Utkání se vždy hraje na jakýkoliv počet lichých sad (například 3, 5, 7). Zápas je tedy ukončen v případě, že jeden z hráčů získá dvě sady ze tří sad, tři sady z pěti sad nebo čtyři sady ze sedmi sad (Hýbner, 2002).

2.6 VÝKONNOSTNÍ ÚROVNĚ VE STOLNÍM TENISE

2.6.1 REKREAČNÍ STOLNÍ TENIS

Za rekreační stolní tenisty lze považovat všechny stolní tenisty, kteří si stolní tenis zahrají příležitostně. Tito hráči zpravidla netrénují vůbec. Nezúčastňují se mistrovských soutěží, pouze se příležitostně mohou zúčastnit turnaje pro neregistrované hráče (Hýbner, 2002).

2.6.2 MASOVÝ STOLNÍ TENIS

V této výkonnostní úrovni jsou již hráči účastníky mistrovských soutěží, a to především okresních soutěží nebo nižších krajských soutěží. Trénují jednou až dvakrát týdně zejména v hlavním období, tedy od září do dubna (Hýbner, 2002).

2.6.3 VÝKONNOSTNÍ STOLNÍ TENIS

Do této úrovně lze zařadit vyšší krajské soutěže a soutěže republikové do 1. ligy. Trénink je zde již pravidelný. Někteří hráči trénují dvakrát týdně a někteří celoročně. Do této kategorie zařazujeme také nadějnou mládež, která se zúčastňuje velkého množství mistrovských soutěží a turnajů (Hýbner, 2002).

2.6.4 VRCHOLOVÝ STOLNÍ TENIS

Za vrcholový stolní tenis lze považovat nejvyšší republikové soutěže. Hráči jsou již poloprofesionálové či ryzí profesionálové, kteří jsou v tréninku vedeni rovněž profesionálními trenéry. Ti disponují nejvyššími trenérskými licencemi. Trénink je každodenní, často má i více fází (Hýbner, 2002).

2.6.5 STÁTNÍ REPREZENTACE

Ve státní reprezentaci startují hráči, kteří dosahují nejvyšší výkonnosti. Trénink je již individualizovaný, pod dohledem nejkvalitnějších trenérů. Tréninková a herní zátěž je zde maximální, proto je brán velký ohled také na regeneraci a prevenci zranění (Hýbner, 2002).

2.7 ODDÍL STOLNÍHO TENISU TJ BROUMY

Tento oddíl v minulých letech pravidelně organizoval turnaje ve stolním tenise, a to vždy v období Vánoc. Turnaj měl velmi dobrou kvalitu a mezi hráči byl velmi oblíbený. V posledních letech se však nepodařilo turnaj uspořádat. Právě pomoc tomuto klubu znovu

obnovit tradici pořádání „Vánočních turnajů“ byl jeden z úkolů této práce (viz kapitola Cíle a úkoly práce).

Oddíl stolního tenisu TJ Broumy v sezoně 2014-2015 přihlásil dvě družstva, která hrají svá utkání v mistrovských soutěžích okresu Beroun. „A“ mužstvo tohoto oddílu je tradičním účastníkem Okresního přeboru I. třídy. V tomto ročníku obsadilo „A“ mužstvo TJ Broumy 6. místo z 11 účastníků. „B“ tým oddílu stolního tenisu TJ Broumy se v sezoně 2014/2015 zúčastnil Okresního přeboru II. třídy, kde obsadil 2. místo z 11 účastníků. Dle evidenčního seznamu České asociace stolního tenisu (ČAST) registroval v sezoně 2014 – 2015 tento oddíl celkem 10 hráčů (Česká asociace stolního tenisu, ©2014-2015).

Obrázek 3 Česká asociace stolního tenisu

(zdroj: <http://www.ping-pong.cz>)

3 PRAKTICKÁ ČÁST – PROJEKTOVÁNÍ SPORTOVNÍ AKCE

3.1 PŘÍPRAVA TURNAJE

3.1.1 STUDIE PROVEDITELNOSTI

Tato studie je jednou z nejdůležitějších částí plánování projektu. Důležitá je především proto, že se rozhoduje o budoucnosti projektu. Zvažuje se, zda bude možné dosáhnout dostatečného finančního, materiálního, personálního či komerčního zajištění k tomu, aby mohl být projekt naplněn. Studie proveditelnosti se využívá zejména u projektů, které jsou finančně velmi náročné a vyžadují velké investice (Skalický a Vostracký, 1996).

I při vzniku tohoto projektu byla vytvořena jakási základní studie proveditelnosti. Při rozhodování byla provedena analýza, která si kladla otázku, zda bude možné pro turnaj sehnat technické zajištění, zda bude možné sestavit realizační tým a obstarat dostatek finančních prostředků k tomu, aby se turnaj mohl uskutečnit.

3.1.2 DATUM A MÍSTO KONÁNÍ TURNAJE

Termín konání turnaje byl určen na 26. prosince 2014, tedy v období vánočních svátků, kdy mají mistrovské soutěže přestávku. Hráči takového turnaje rádi navštěvují, protože se mohou udržet v herním rytmu. Výběr data konání turnaje byl velmi důležitý hlavně z toho důvodu, aby se na turnaji sešel dostatečný počet hráčů. Místem konání turnaje byla určena tělocvična Základní školy v Broumech, kterou k tréninku a hraní mistrovských utkání využívá oddíl stolního tenisu TJ Broumy.

3.1.3 ZAJIŠTĚNÍ HALY A PROSTOR PRO OBČERSTVENÍ

K tomu, aby se mohl turnaj v hale ZŠ v Broumech uskutečnit, bylo potřeba halu zamluvit a domluvit její pronájem. V neposlední řadě bylo nutné domluvit také pronájem přilehlé školní kuchyňky, aby bylo možné zařídit pro hráče kvalitní občerstvení. Cena za pronájem haly činila 1600 Kč a za pronájem školní kuchyňky pro účely občerstvení činila 400 Kč (viz rozpočet). Hala byla zmluvena s dostatečným předstihem.

3.1.4 MATERIÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ

Veškerý materiál, který byl použit při realizaci turnaje, byl pronajat od ZŠ v Broumech. Jednalo se především o vybavení školní kuchyňky. Dále pak například o školní lavice, které využívali např. rozhodčí u stolů. Ostatní důležitý materiál a pomůcky

potřebné pro hraní stolního tenisu, jako například stoly, síťky a ohrádky, zapůjčil oddíl stolního tenisu TJ Broumy, který tak učinil jakožto spolupořadatel turnaje zdarma. Tento oddíl disponuje dostatečným počtem kvalitních stolů pro uspořádání turnaje, což se ukázalo jako velká výhoda, jelikož v podstatě nebylo potřeba shánět žádné další vybavení. Ze svých zásob klub uvolnil také dostatečný počet míčků.

3.1.5 VYTVORENÍ REALIZAČNÍHO TÝMU

Poté, co byl určen termín a místo konání turnaje, bylo potřeba vytvořit také realizační tým, který vypomůže s přípravou a zejména s realizací turnaje. Realizační tým v podstatě tvořili tři lidé s těmito funkcemi:

Hlavní pořadatel:

Hlavním pořadatelem jsem byl já osobně. Mým úkolem bylo zejména zabezpečit turnaj po stránce materiální, technické a finanční (zajištění sponzorů atd.), obstarat ceny pro vítěze a vytvořit realizační tým, který mi bude při přípravě a realizaci pomáhat. Při turnaji samotném jsem také dohlížel na dodržování pravidel, pomáhal s organizací turnaje hlavnímu rozhodčímu a také byl připraven operativně řešit jakýkoliv problém v průběhu turnaje, který však naštěstí nenastal.

Vrchní rozhodčí:

Vrchním rozhodčím turnaje byl Miroslav Konopásek, který má s touto funkcí velkolepé zkušenosti z mnoha turnajů, v nichž v této funkci figuroval. Kromě toho je také dlouholetým aktivním hráčem stolního tenisu a členem oddíl TJ Broumy. Jeho úkolem bylo dohlížet na dodržování pravidel, zapisovat výsledky a také určovat hrací systém turnaje.

Občerstvení:

Občerstvení měl na starosti Vladimír Vais, rovněž dlouholetý aktivní hráč stolního tenisu a člen oddílu TJ Broumy. Hráči měli možnost vybírat si z velkého počtu jídel a nápojů. Nutno podotknout, že kvalitu občerstvení si hráči velmi pochvalovali.

3.1.6 FINANČNÍ ZAJIŠTĚNÍ – SPONZORING

K tomu, aby se mohl turnaj uskutečnit a přitom nebyl ztrátový, byl využit sponzoring. Právě sponzoring je v současné době velmi často využíván k zabezpečení dostatečných finančních či materiálních zdrojů pro různé kulturní, charitativní nebo - jako v tomto případě - sportovní akce (Čáslavová, 2000).

Oslovovány byly především firmy v blízkém okolí obce Broumy, kde se turnaj odehrával. Nakonec se podařilo sehnat celkem čtyři firmy ochotné přispět nějakou finanční částkou nebo předměty, které se daly využít jako ceny. S každým ze sponzorů byla sepsána darovací smlouva, kde bylo jasně určeno, že finanční podpora či věcné dary musí být použity výhradně k uspořádání turnaje. Právě tyto „sponzorské dary“ jsou ve sportu v ČR často využívány. Dárce takovýchto darů neočekává za dar protihodnotu. Nutno říci, že u všech těchto sponzorů tento systém fungoval a že jejich prioritním zájmem bylo tento turnaj podpořit, aniž by požadovali již zmiňovanou protihodnotu (Čáslavová, 2000).

3.1.7 ZAJIŠTĚNÍ CEN

Peníze, které se podařilo zajistit, byly využity k obstarání cen pro nejúspěšnější hráče. První tři jednotlivci ve dvouhrách obdrželi medaile, poháry, diplomy a také dárkové balíčky. Ve čtyřhrách pak první tři dvojice získaly medaile, diplomy a dárkové balíčky. Nezapomnělo se ani na nepopulární čtvrtou příčku, přičemž hráč, který se umístil na této pozici, obdržel dárkový balíček. Součástí dárkových balíčků bylo například šampaňské, různé pochutiny atd., načež se obsah balíčku odvíjel podle pozice, kterou hráč obsadil. Ve snaze minimalizovat náklady, ale současně zachovat kvalitu cen, byly medaile a poháry zakoupeny ve specializovaném internetovém obchodě s výhodnou cenovou nabídkou.

3.1.8 PROPAGACE

Propagace turnaje byla zahájena cca 2 měsíce před plánovaným termínem. K tomu, aby se turnaje zúčastnilo dostatečné množství hráčů, je potřeba tento proces nepodcenit a věnovat mu zvýšenou pozornost. K tomuto účelu byl využit adresář klubů, který je k dispozici na webových stránkách České asociace stolního tenisu (ČAST), kde jsou na jednotlivé kluby e-mailové adresy. Na některé z těchto adres pak byla odeslána pozvánka s informacemi o turnaji. Na turnaj byli pozváni někteří hráči také osobně či telefonicky. Kromě toho byla pozvánka vyvěšena v některých halách, kde se stolní tenis zpravidla hraje.

Ve snaze zajistit nejen hráčskou základnu, ale také přilákat fanoušky, byla odeslána pozvánka do místních novin, která vyšla v prosincovém čísle 2014. Bohužel se opět potvrdil fakt, že stolní tenis do svých ochozů fanoušky příliš netáhne a tak jejich návštěva byla i v daném případě velmi slabá.

3.1.9 PŘEDPOKLÁDANÁ RIZIKA TURNAJE

Riziko, kterého jsme se realizační tým i já osobně nejvíce obávali, byl nízký počet startujících hráčů. V minulosti si na turnaj dokázalo najít cestu i 50 hráčů, ale otázkou bylo, kolik hráčů se turnaje zúčastní poté, co se v posledních letech nekonal. Abychom minimalizovali toto riziko, snažili jsme se o kvalitní propagaci turnaje. Nakonec se ukázalo, že někteří hráči na turnaj nezanevřeli a ve startovní listině nechyběla ani jména, která se v minulosti na turnaji pravidelně objevovala. V případě, že by se turnaje zúčastnil velmi nízký počet hráčů, musel by se upravit hrací systém turnaje.

Další riziko, které realizaci nějaké sportovní akce doprovází, je riziko úrazu. Hala proto byla připravena tak, aby hrací prostory a v podstatě veškeré prostory, které hráči využívali, byly bezpečné. Nakonec se ukázalo, že tato prevence byla úspěšná a k žádnému poranění naštěstí nedošlo.

Veškerá rizika, která lze předpokládat, byla minimalizována, avšak během pořádání turnaje mohou nastat i situace, které nelze očekávat. Může se jednat například o selhání techniky. Může dojít k náhlému výpadku elektrického proudu či poruše topení. Obě tyto závady by byly velmi nežádoucí, jelikož špatná viditelnost či chlad v hale jsou situace, které hraní stolního tenisu velmi znepríjemňují. Hala ZŠ v Broumech je však velmi dobře vybavena, což byl jeden z důvodů, proč byla vybrána pro konání turnaje, a nakonec lze říci, že se naštěstí ani riziko selhání techniky nenaplnilo.

3.1.10 LÉKAŘSKÉ ZAJIŠTĚNÍ TURNAJE

V případě, že by přece jen došlo během turnaje k úrazu některého z účastníků, byla na turnaji přítomna osoba, která by v takovém případě okamžitě dovezla raněného do nemocnice v Hořovicích. Místo konání turnaje bylo navíc poměrně snadno přístupné pro rychlou záchrannou službu. Jak již bylo popsáno v předchozí kapitole, naštěstí lze konstatovat, že během konání turnaje k žádnému úrazu nedošlo.

3.2 REALIZACE A PRŮBĚH TURNAJE

3.2.1 PŘÍPRAVA HALY A OBČERSTVENÍ

V den samotné realizace turnaje 26. 12. 2014 bylo před zahájením potřeba připravit prostory. Vzhledem k velikosti haly bylo možné postavit hned pět stolů, což významným způsobem urychlilo průběh celého turnaje. Přes velký počet stolů byl kolem každého stolu vytvořen dostatečný hrací prostor. U stolů se mohl vyskytnout problém s odleskem hrací

plochy, jelikož z jedné strany haly jsou velká okna. Vzhledem k tomu, že v den konání turnaje bylo pod mrakem, nebylo potřeba připravovat opatření, která by této případné situaci zabránila. Kdyby však bylo slunečné počasí, byly připraveny plachty, které by okna zakryly.

Hala byla také upravena tak, aby hráčům nehrozilo žádné poranění během utkání. K dispozici byl vlhký hadr, o který si hráči mohli navlhčit podrážky svých bot v případě, že jim podrážky na podlaze klouzaly. Pro ilustraci se pak například zalepily háky instalované v podlaze, které slouží k postavení gymnastické hrazdy, aby nehrozilo nebezpečí zakopnutí o tento háček. Jinak je však potřeba říci, že žádné zvláštní úpravy nebyly nutné, protože hala základní školy je ve velmi dobrém stavu.

Hráči měli po příchodu možnost se převléknout v šatně. Součástí šatny jsou také sprchy, přičemž bylo hráčům na požádání umožněno se zde po turnaji vysprchovat. Během celého turnaje bylo možné využít občerstvení v areálu základní školy. Nutno podotknout, že občerstvení, WC, šatny a hala samotná se nachází v jedné budově, což se ukázalo jako velká výhoda. Občerstvení měl na starosti Vladimír Vais, který měl ve své nabídce velké množství jídel a nápojů. V občerstvení byla také možnost posezení, což na spoustě turnajích podobného rázu chybí. Hráči hodnotili občerstvení velice kladně a lze říci, že významným způsobem zvýšilo kvalitu turnaje.

3.2.2 PREZENCE

Po příchodu do haly se hráči zaregistrovali do turnaje u stolu vrchního rozhodčího, který se nacházel hned u vstupních dveří, takže nehrozilo, že by jej hráči přehlédli. Díky tomu měl i rozhodčí přehled o hráčích, kteří na turnaj dorazili, a nebylo tak třeba řešit např. situaci, kdy se hráč zapomene zaregistrovat. Prezence do turnaje dvouher probíhala v čase od 8:00 do 8:30 hodin. Tři hráči se zaregistrovali telefonicky, protože se z důvodu namrzlé silnice zpozdili. Během registrace hráč uvedl klub, ve kterém je registrován. Uvedení výkonnostní úrovně (tj. soutěž, kterou hraje) nebylo vyžadováno vzhledem k systému losování základních skupin. Prezence do turnaje čtyřher byla spuštěna po zahájení turnaje, přičemž se hráči opět registrovali u stolu vrchního rozhodčího Miroslava Konopáska, podobně jako tomu bylo u dvouher. Startovné pro dvouhry činilo 60 Kč a startovné pro čtyřhry činilo 80 Kč za dvojici (tj. 40 Kč pro každého hráče). Turnaje se mohl zúčastnit prakticky kdokoliv. Byl určen pro hráče a hráčky všech výkonnostních kategorií, včetně hráčů neregistrovaných.

3.2.3 HRACÍ SYSTÉM TURNAJE

Vzhledem k tomu, že jedním z cílů této práce bylo znovuoobnovení tohoto turnaje, a to pokud možno se zachováním formy, kterou měl turnaj kdysi, jsme se rozhodli pro herní systém, využívaný již v minulých letech. Jedná se v podstatě o klasický a hojně využívaný herní systém, kdy se nejprve hraje skupinová fáze a následně vyřazovací. Jediným rozdílem však byl způsob, jakým byli hráči rozlosováni do skupin. Hráči nebyli nasazováni do skupin dle výkonnosti. Systém losování do skupin spočíval v tom, že si při prezenci hráč vylosoval číslo a právě k tomu číslu, které si vylosoval, byl přiřazen do prezenční listiny. Po konci prezence již stačilo rozhodnout o počtu skupin a počtu hráčů ve skupinách a udělat, zjednodušeně řečeno, pět „čar“ (5 skupin) po pěti hráčích. Tento systém losování měl vrchní rozhodčí Konopásek již osvědčený a ukázal se jako velmi účinný a spravedlivý. Zejména slabší hráči mají v tomto systému losu naději, že budou vylosováni do „hratelné“ skupiny a mohou se tak pokusit o postup do vyřazovacích bojů. Nevýhodou tohoto systému je možnost vzniku tzv. „skupin smrti“, kdy se v jedné skupině sejde více favoritů. Avšak herní systém, kdy jsou hráči nasazováni do skupin dle postavení na žebříčku, nenabízí tolik atraktivních utkání a zajímavých konfrontací, jako losování založené na náhodě. Takový je názor organizátorů akce a samozřejmě ne každý s ním musí souhlasit. Los však žádnou „skupinu smrti“ nesestavil a žádný z favorizovaných hráčů na tento systém brzkým vypadnutím nedoplátil, což dokazují i výsledky turnaje. Aby si všichni hráči zahráli dostatek zápasů, bylo upřednostněno vytvoření méně skupin s větším obsazením. Z každé skupiny postoupili dva hráči. Utkání se hrála na 3 vítězné sety z 5, což je klasický formát utkání.

Obrázek 4 Výběr hracího systému

(zdroj: archiv autora)

3.2.4 ZAHÁJENÍ TURNAJE

Zahájení turnaje proběhlo dle plánu v 8:45 hodin. Hráči byli požádáni, aby zanechali rozehrávání a sjednotili se v jeden celek. Poté jsem jako hlavní pořadatel turnaje poděkoval hráčům za účast, upozornil na možnost občerstvení a seznámil je s organizací turnaje. Na závěr jsem poděkoval také sponzorům za jejich podporu a poté jsem již předal slovo vrchnímu rozhodčímu Miroslavu Konopáskovi. Ten oznámil hráčům rozlosování skupin, určil první utkání, která se odehrají, a také rozhodčí těchto utkání z řad hráčů, kteří je budou rozhodovat (viz kapitola Rozhodčí). Nakonec podal informace ohledně pravidel a hracího systému turnaje. V úplném závěru jsme už jen účastníkům popřáli hodně štěstí a požádali je o obezřetnost.

3.2.5 ORIENTACE HRÁČŮ V TURNAJI

Hráči byli k utkáním povoláváni tak, že vrchní rozhodčí vždy vyhlásil utkání (dvojici hráčů), rozhodčího utkání a číslo stolu, na kterém se utkání má odehrát. K tomu, abychom hráčům orientaci v turnaji ulehčili, byl k nahlédnutí podrobný rozpis utkání ve skupinách a později také ve vyřazovací části. To vše z toho důvodu, aby měli startující přehled o vývoji turnaje a zejména o svých utkáních, což jim například umožnilo naplánovat si přestávku na občerstvení. Díky tomu nedocházelo k časovým prodlevám, kdy by jeden z hráčů musel na druhého čekat.

3.2.6 ROZHODČÍ

Pro problematiku rozhodčích u stolu jsme zvolili klasické řešení, které je na turnajích velmi hojně využíváno. Tento systém funguje tak, že hráč, který prohrál předešlé utkání na jednom z hracích stolů, má automaticky za úkol na daném stole rozhodovat následující utkání a výsledek tohoto utkání pak nahlásit vrchnímu rozhodčímu turnaje. Toto řešení je velmi efektivní, jelikož sehnat v tomto případě pět stálých rozhodčích (jeden na každý stůl) je velmi obtížné, nákladné a v podstatě nemožné. V případě nějakého závažnějšího sporu během hry jsme byli připraveni jej řešit dle pravidel stolního tenisu. Hráči však svá utkání odehráli v duchu fair – play a proto se žádné spory řešit nemusely. Finálová utkání pak již rozhodoval sám vrchní rozhodčí turnaje.

3.2.7 PRŮBĚH DVOUHER – ZÁKLADNÍ SKUPINY

Bylo vytvořeno 5 skupin, přičemž čtyři skupiny byly pětičlenné a jedna šestičlenná. Z každé skupiny postupovali do vyřazovacích bojů první dva hráči. Základní skupiny se

hráli cca do 13.00 hodin. Níže jsou k dispozici výsledky skupin a také podrobný rozpis utkání v jednotlivých skupinách.

Obrázek 5 Utkání turnaje dvouher

(zdroj: archiv autora)

Obrázek 6 Ceny pro neúspěšnější hráče turnaje dvouher

(zdroj: archiv autora)

Výsledky skupiny č. 1

SKUPINA Č. 1										
	Jméno	1.	2.	3.	4.	5.	6.	Skóre	Body	Pořadí
1.	Mašková Marie		1 - 3	1 - 3	2 - 3	3 - 0	0 - 3	7 - 12	1	4.
2.	Novák Michal	3 - 1		3 - 0	3 - 0	3 - 0	3 - 0	15 - 1	5	5.
3.	Červenka Mir.	3 - 1	0 - 3		3 - 2	3 - 0	1 - 3	10 - 9	3	3.
4.	Němec Václav	3 - 2	0 - 3	2 - 3		1 - 3	2 - 3	8 - 14	1	6.
5.	Sarvaš Vilém	0 - 3	0 - 3	0 - 3	3 - 1		0 - 3	3 - 13	1	5.
6.	Danaj Tomáš	3 - 0	0 - 3	3 - 1	3 - 2	3 - 0		12 - 6	4	2.

Tabulka 1 Dvouhry - skupina č. 1

Rozpis jednotlivých utkání ve skupině:

1. kolo

Mašková – Danaj, Novák M. – Sarvaš, Červenka – Němec

2. kolo

Danaj – Němec, Sarvaš – Červenka, Mašková – Novák M.

3. kolo

Novák M. – Danaj, Červenka – Mašková, Němec – Sarvaš

4. kolo

Danaj – Sarvaš, Mašková – Němec, Novák M. – Červenka

5. kolo

Červenka – Danaj, Němec – Novák M., Sarvaš – Mašková

Výsledky skupiny č. 2

SKUPINA Č. 2		1.	2.	3.	4.	5.	Skóre	Body	Pořadí
1.	Šulc Martin		3 - 0	3 - 1	3 - 0	3 - 0	12 - 1	4	1.
2.	Novák Stanislav	0 - 3		2 - 3	2 - 3	3 - 0	7 - 9	1	4.
3.	Ulbrich Petr	1 - 3	3 - 2		3 - 1	3 - 1	10 - 7	3	2.
4.	Žuík Jan	0 - 3	3 - 2	1 - 3		3 - 1	7 - 9	2	3.
5.	Trousil Petr	0 - 3	0 - 3	1 - 3	1 - 3		2 - 12	0	5.

Tabulka 2 Dvuhry - skupina č. 2

Rozpis jednotlivých utkání ve skupině:

1. kolo

Novák S. – Trousil, Ulbrich – Žuík

2. kolo

Trousil – Ulbrich, Šulc – Novák

3. kolo

Ulbrich – Šulc, Žuík – Trousil

4. kolo

Šulc – Žuík, Novák S. – Ulbrich

5. kolo

Žuík – Novák S., Trousil – Šulc

Výsledky skupiny č. 3

SKUPINA Č. 3									
	Jméno	1.	2.	3.	4.	5.	Skóre	Body	Pořadí
1.	Bláha Hynek		0 - 3	0 - 3	1 - 3	2 - 3	3 - 12	0	5.
2.	Tůma Pavel	3 - 0		3 - 1	3 - 1	3 - 0	12 - 2	4	1.
3.	Stehlík Jan ml.	3 - 0	1 - 3		2 - 3	3 - 0	9 - 6	2	3.
4.	Kárník Tomáš	3 - 1	1 - 3	3 - 2		3 - 1	10 - 7	3	2.
5.	Muller Jiří	3 - 2	0 - 3	0 - 3	1 - 3		4 - 11	1	4.

Tabulka 3 Dvouhry - skupina č. 3

Rozpis jednotlivých utkání ve skupině:

1. kolo

Tůma – Muller, Stehlík – Kárník

2. kolo

Muller – Stehlík, Bláha – Tůma

3. kolo

Stehlík – Bláha, Kárník – Muller

4. kolo

Bláha – Kárník, Tůma – Stehlík

5. kolo

Kárník – Tůma, Muller – Bláha

Výsledky skupiny č. 4

SKUPINA Č. 4		1.	2.	3.	4.	5.	Skóre	Body	Pořadí
1.	Dvořák Milan		0 - 3	³ - 0	3 - 0	3 - 0	9 - 3	3	2.
2.	Růžička Josef	3 - 0		3 - 0	3 - 0	3 - 0	12 - 0	4	1.
3.	Dražan Jiří	0 - 3	0 - 3		0 - 3	3 - 0	3 - 9	1	4.
4.	Vaculík Stanislav	0 - 3	0 - 3	3 - 0		2 - 3	5 - 9	1	3.
5.	Mašek Josef	0 - 3	0 - 3	0 - 3	3 - 2		3 - 11	1	5.

Tabulka 4 Dvuhry - skupina č. 4

Rozpis jednotlivých utkání ve skupině:

1. kolo

Růžička – Mašek, Dražan – Vaculík

2. kolo

Mašek – Dražan, Dvořák – Růžička

3. kolo

Dražan – Dvořák, Vaculík – Mašek

4. kolo

Dvořák – Vaculík, Růžička – Dražan

5. kolo

Vaculík – Růžička, Mašek – Dvořák

Výsledky skupiny č. 5

SKUPINA Č. 5									
	Jméno	1.	2.	3.	4.	5.	Skóre	Body	Pořadí
1.	Bartůněk David		0 - 3	3 - 1	0 - 3	0 - 3	3 - 10	1	4.
2.	Stehlík Jan st.	3 - 0		3 - 0	3 - 2	3 - 2	12 - 4	4	1.
3.	Kureš Milan	1 - 3	0 - 3		0 - 3	0 - 3	1 - 12	0	5.
4.	Rujder David	3 - 0	2 - 3	3 - 0		2 - 3	11 - 3	3	2.
5.	Svoboda Jaromír	3 - 0	2 - 3	3 - 0	0 - 3		8 - 6	2	3.

Tabulka 5 Dvouhry - skupina č. 5

Rozpis jednotlivých utkání ve skupině:

1. kolo

Stehlík st. – Svoboda, Kureš – Rujder

2. kolo

Svoboda – Kureš, Bartůněk – Stehlík st.

3. Kolo

Kureš – Bartůněk, Rujder – Svoboda

4. Kolo

Bartůněk – Rujder, Stehlík st. – Kureš

5. Kolo

Rujder – Stehlík st., Svoboda – Bartůněk

Základní skupiny přinesly spoustu zajímavých a vyrovnaných zápasů. Favorizovaní hráči však nezklamali a zajistili si postup do vyřazovacích bojů.

3.2.8 PRŮBĚH TURNAJE DVOUHER – VYŘAZOVACÍ ČÁST

Hráči, kteří skončili ve skupině na prvním místě, si zajistili postup do čtvrtfinále. Čtyři hráči, kteří se umístili ve skupinách na druhém místě, se v kvalifikaci o čtvrtfinále utkali o dvě volná místa ve čtvrtfinále (hráč, který obsadil druhé místo ve skupině č. 1, postoupil přímo). Druhý postupující ze skupiny č. 4 (Dvořák) porazil druhého postupujícího ze skupiny č. 2. (Ulbrich). Druhou dvojici tvořili postupující z druhého místa ze skupiny č. 3 (Kárník) a č. 5 (Rujder), přičemž postup si zajistil Rujder.

Výsledky jednotlivých zápasů ve vyřazovací části:

Kvalifikace o čtvrtfinále:

Dvořák – Ulbrich (3-0), Kárník – Rujder (0-3)

Čtvrtfinále:

Novák M. – Stehlík st. (1-3)

Dvořák – Tůma (0-3)

Růžička – Rujder (3-1)

Danaj – Šulc (1-3)

Semifinále:

Stehlík st. – Tůma (1-3)

Růžička – Šulc (2-3)

Utkání o 3. místo

Stehlík st. – Růžička (0-3)

Finále

Tůma – Šulc (2-3)

Vítězem turnaje se stal Martin Šulc z oddílu Avia Čakovice. Druhé místo obsadil Pavel Tůma ze Sokola Králův Dvůr a na třetím místě se umístil Josef Růžička z Unionu Plzeň.

Obrázek 7 Vyřazovací část - dvouhry

Obrázek 8 Finále dvouher

(zdroj: archiv autora)

3.2.9 PRŮBĚH TURNAJE ČTYŘHER

Do turnaje čtyřher se přihlásilo 13 dvojic. Prezence pro čtyřhry byla spuštěna ihned po zahájení turnaje a samotný turnaj čtyřher byl zahájen po dohrání základních skupin turnaje dvouher. Princip losování byl stejný jako u dvouher (viz kapitola Herní systém turnaje). Jediným rozdílem byl fakt, že vzhledem k časovým nárokům pro čtyřhry nebyly vytvořeny skupiny, ale hrála se pouze vyřazovací část. Pokud tedy dvojice své utkání prohrála, byla z turnaje vyřazena, přičemž jeden z dvojice měl za povinnost rozhodovat na daném stole následující utkání.

Vítězem v kategorii čtyřher se stala dvojice Šulc/Růžička (Čakovice/Union Plzeň), kteří si ve finále poradili s párem Dvořák/Danaj (Štětí/Beřkovice). Třetí místo obsadila dvojice Rujder/Tůma (oba Sokol Králův Dvůr).

Turnaj čtyřher přinesl zajímavé zpestření. Hráči si mohli vyzkoušet hru s hráčem vyšší či nižší výkonnosti, s nímž by si za normálních okolností během sezony neměli možnost zahrát. Také turnaj čtyřher se hrál klasicky na tři vítězné sety. Přesto, že tělocvična základní školy je dostatečně velká, byla utkání hrána ob jeden stůl. Toto opatření vzniklo z toho důvodu, aby nedocházelo k častému přerušování hry. Navíc se tím snížilo riziko úrazu při hře.

Výsledky jednotlivých utkání ve vyřazovací části turnaje čtyřher:

Osmifinále:

Muller/Svoboda – *volný los*

Dražan/Bláha – Stehlík st./Stehlík ml. (0-3)

Červenka/Němec – Šulc/Růžička (0-3)

Kárník/Ťuík – *volný los*

Kureš/Mašková – Rujder/Tůma (0-3)

Mašek/Ulbrich – Vaculík/Sarvaš (3-0)

Novák/Novák – Trousil/Bartůněk (3-1)

Dvořák/Danaj – *volný los*

Čtvrtfinále:

Muller/Svoboda – Stehlík st./Stehlík ml. (1-3)

Šulc/Růžička – Kárník/Ťuík (3-0)

Rujder/Tůma – Mašek/Ulbrich (3-1)

Novák/Novák – Dvořák/Danaj (0-3)

Semifinále:

Stehlík st./Stehlík ml. – Šulc/Růžička (1-3)

Rujder/Tůma – Dvořák/Danaj (1-3)

Zápas o 3. místo

Stehlík st./Stehlík ml. – Rujder/Tůma (0-3)

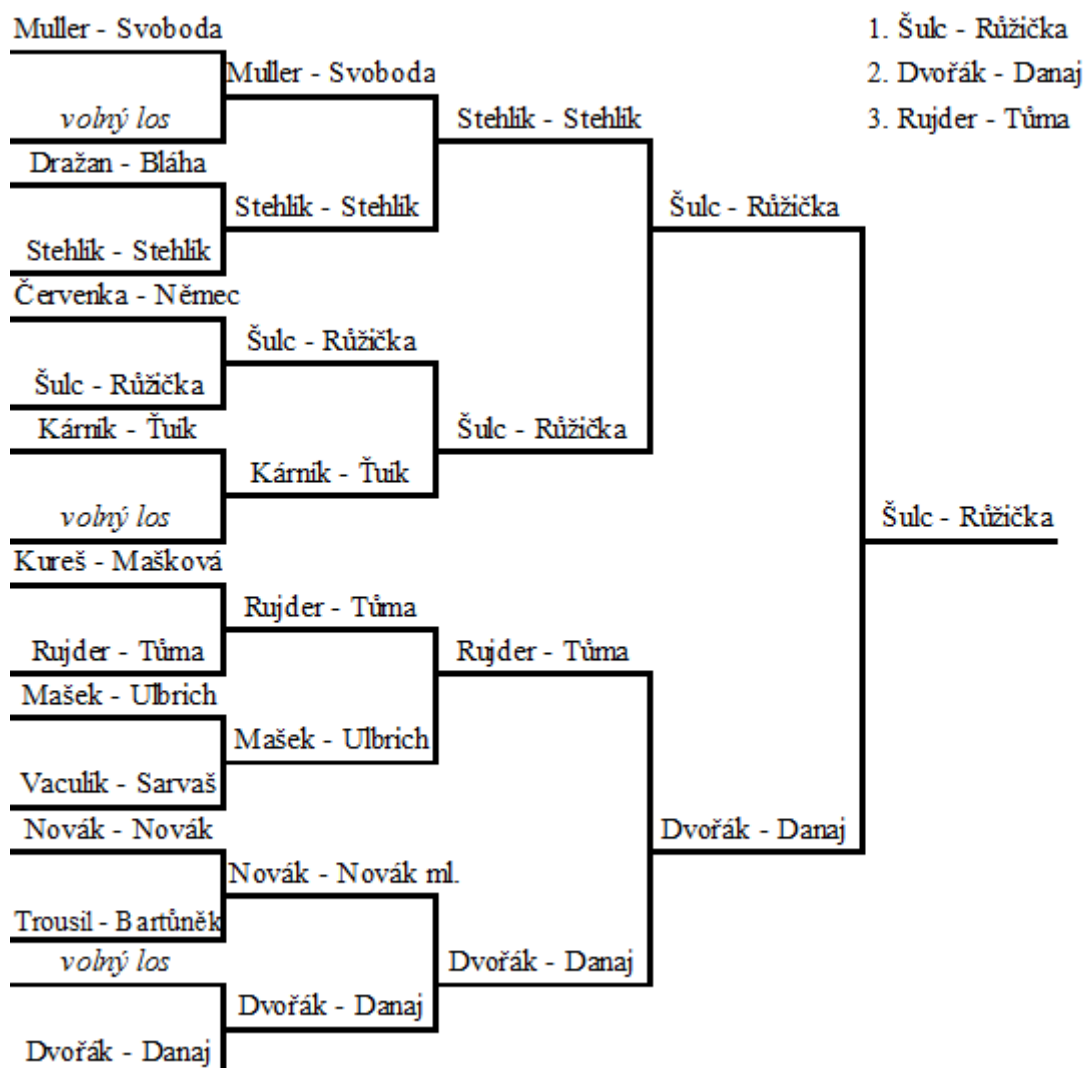
Finále:

Šulc/Růžička – Danaj/Dvořák (3-0)

Obrázek 9 Vítězné turnaje dvouher

(zdroj: archiv autora)

Obrázek 10 Vyřazovací část - čtyřhry

3.2.10 ZÁVĚREČNÝ CEREMONIÁL A ÚKLID HALY

Bezprostředně po odehrání finálových utkání přišlo na řadu vyhlášení výsledků a závěrečný ceremoniál. Oceněni byli tři nejlepší stolní tenisté v kategorii dvouher, kteří obdrželi medaile, poháry, diplomy a dárkové balíčky s věcnými cenami. Podobně tomu bylo u nejlepších dvojic v kategorii čtyřher.

Po ukončení turnaje byla hala uvedena do původního stavu. Odklizeny tedy byly hrací stoly, židle pro rozhodčí a stůl vrchního rozhodčího. Prostory haly byly zbaveny případných nečistot a odpadků. Poté byl se správcem haly vyrovnán účet za pronájem používaných prostorů.

3.3 VYHODNOCENÍ TURNAJE

3.3.1 POČET ÚČASTNÍKŮ

Turnaje se zúčastnilo 26 hráčů, z toho jedna žena. Tento počet tvořili hráči z celkem 13 klubů, převážně ze Středočeského kraje. Největší početní zastoupení měl oddíl TJ Sokol Hudlice (6 hráčů) a domácí oddíl TJ Broumy (4 hráči a jedna hráčka). Potkali se zde hráči různých výkonností. Od hráčů, kteří hrají nejnižší (okresní) soutěže, po hráče ligové, kteří prokázali svoji kvalitu a opanovali přední příčky. Zejména pak pro hráče z nižších soutěží byla vzájemná konfrontace s ligovými stolními tenisty příjemným zpestřením v období zimní přestávky.

3.3.2 ROZPOČET

V této kapitole se nachází podrobné vyúčtování turnaje. Přáním organizátorů bylo, aby turnaj nebyl ztrátový. Toto přání se podařilo naplnit, jelikož příjmy pokryly náklady. Zbylé peníze, konkrétně 845 Kč, byly použity ve prospěch oddílu TJ Broumy.

Příjmy turnaje	
Příjmy	Částka
Startovné	2 600 Kč
Sponzoři	2 000 Kč
Celkem	4 600 Kč

Tabulka 6 Rozpočet – tabulka příjmů

Výdaje turnaje	
Výdaje	Částka
Ceny	2 155 Kč
Pronájem haly	1 200 Kč
Pronájem kuchyně	400 Kč
Celkem	3 755 Kč

Tabulka 7 Rozpočet - tabulka výdajů

ZÁVĚR A DISKUZE

Každý, kdo se snaží uspořádat sportovní akci, by měl směřovat k naplnění cílů, které si stanovil. Cílem této bakalářské bylo připravit, zrealizovat a vyhodnotit turnaj ve stolním tenise mužů a žen ve Středočeském kraji. Vzhledem k tomu, že turnaj proběhl, lze říci, že cíle byly naplněny. Myslím si, že hodnotit tento projekt pouze tímto způsobem by však bylo poněkud alibistické.

V teoretické části této práce je psáno, že projekt má tři základní parametry, k jejichž naplnění by měl projekt směřovat. Těmito parametry jsou čas, náklady a kvalita. Pokusím se tedy zhodnotit tento projekt na základě těchto parametrů. Termín turnaje (čas) byl určen z velkým předstihem. Turnaj proběhl přesně ve stanoveném termínu, tudíž lze říci, že tento parametr byl splněn. Dalším parametrem jsou náklady. Teorie říká, že náklady bychom se měli snažit minimalizovat. Tento turnaj nebyl pořádán za účelem zisku. Díky ochotě oslovených firem se však podařilo sehnat tolik finančních prostředků, že turnaj nebyl ztrátový, což nás organizátory velmi potěšilo. Náklady pokryly příjmy a proto i tento parametr lze hodnotit kladně. Poslední a - pro mě a pro oddíl stolního tenisu TJ Broumy jako pořadatele - nejdůležitější parametr byla kvalita turnaje. Právě k tomu jsme se snažili vše směřovat. Turnaje se zúčastnili kvalitní hráči, což samozřejmě zvedlo úroveň turnaje. Co se týče kvality turnaje z hlediska organizace, tak pokud můžeme brát spokojenost a pochvalu hráčů jako východisko, hodnotím i tento parametr projektu kladně, protože právě spokojenost hráčů pro nás byla prioritou.

Celkově tedy hodnotím tento projekt jako úspěšný. Načerpal jsem nové zkušenosti a věřím, že při případných dalších projektech, které budu připravovat, jich budu schopen využít a neustále zvyšovat kvalitu projektů. Byl bych rád, kdyby se tradice turnajů ve stolním tenise, které v minulosti oddíl stolního tenisu TJ Broumy každoročně pořádal, počínaje tímto turnajem opět obnovila. I přesto, že příprava a realizace turnaje byla dlouhým a časově náročným procesem, rád oddílu stolního tenisu TJ Broumy vypomohu i s přípravou příštího ročníku. Zároveň věřím, že tato bakalářská práce bude přínosem pro kohokoliv, kdo se rozhodne pro pořádání jakékoliv sportovní akce, a že v této práci najde cenné rady a informace.

RESUMÉ

Thema dieser Bachelorarbeit ist die Vorbereitung, Ausführung und Auswertung eines Tischtennisturniers. Die Arbeit ist auf eine theoretische und eine praktische Teil geteilt. Die theoretische Teil beschäftigt sich mit der Leitung der geplanten Aufgaben, weiter mit dem Sportmanagement und mit dem Marketing. In dieser theoretischer Teil der Arbeit sind auch Grundauskünften über Tischtennis und seiner Geschichte angaben. Das Tischtennis gehört zwischen gängigste und beliebteste Sport im Welt. Die praktische Teil schildert die Vorbereitung und den Verlauf des Tischtennisturniers. Dieses Turnier wurde am 26. Dezember 2014 im Mittelböhmischen Bezirk veranstaltet. Bei dem Tischtennisturnier wurde das Einzelspiel, so wie auch das Doppelspiel gespielt. Bei dem Turnier haben 26 Teilnehmer (einschließlich 1 - er Frau) und 13 Tischtennisclubs teilgenommen. Am Ende der praktischer Teil befindet sich die Bewertung des Tischtennisturniers .

SEZNAM LITERATURY

LITERATURA:

1. BLAŽEK, L. *Management: organizování, rozhodování, ovlivňování*. 1. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3275-6.
2. BRKLOVÁ, D., HERCIG, S. *Diplomová práce studujících učitelství tělesné výchovy*. 1. vyd. Plzeň: PEF ZČU, 1994. ISBN 80-7043-112-1.
3. ČÁSLAVOVÁ, E. *Management sportu*. Praha: East West Publishing Company, 2000. ISBN 80-7219-010-5.
4. ČÁSLAVOVÁ, E. *Management v tělesné výchově a sportu: (vybrané kapitoly); Eva Čáslavová*. 2. vyd. Praha: Karolinum, 2004. ISBN 80-246-0050-1.
5. DROZDA, V., VLČEK, J., DOLEJŠÍ, S. *Soutěžní řád stolního tenisu*. Praha: Česká asociace stolního tenisu, 2012.
6. DVOŘÁKOVÁ, Š. *Sportovní marketing*. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2005. ISBN 80-210-3901-9.
7. HÝBNER, J. *Stolní tenis: technika úderů, taktika hry, příprava mládeže*. 1. vyd. Praha: Grada, 2002. ISBN 80-247-0306-8.
8. ROSENAU, M., D. *Řízení projektů*. 3. vyd. Brno: Computer Press, 2007. ISBN 978-80.251-1506-0.
9. MIŠIČKOVÁ, L. *Stolní tenis*. 1. vyd. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3363-0.
10. NĚMEC, V. *Projektový management*. 1. vyd. Praha: Grada, 2002. ISBN 80-247-0392-0.
11. OLBRICHT, J., DONÁT, F., BOHUMSKÝ, P., HEROT, F. *Pravidla stolního tenisu*. Praha: Česká asociace stolního tenisu, 2006.
12. SKALICKÝ, J., VOSTRACKÝ, Z. *Projektový management*. Vyd. 1. Plzeň: Západočeská univerzita, 1996. ISBN 80-7082-277-5.
13. SVOZILOVÁ, A. *Projektový management*. 1. vyd. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1501-5.

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE:

1. WISURA, M. *Příprava, uspořádání a vyhodnocení turnaje v národní házené v Nýřanech*. Plzeň, 2012. Bakalářská práce. Západočeská univerzita. Vedoucí práce PaedDr. Tomáš Klobouk, CSc.

INTERNETOVÉ ZDROJE:

1. Česká asociace stolního tenisu [online]. ©2014 – 2015 [cit. 2015-04-05]. Dostupné z: <http://www.ping-pong.cz/>

SEZNAM OBRÁZKŮ A TABULEK

Obrázek 1 Parametry projektu	5
Obrázek 2 Rozměry stolu	15
Obrázek 3 Logo České asociace stolního tenisu	22
Obrázek 4 Výběr hracího systému	28
Obrázek 5 Utkání turnaje dvouher	30
Obrázek 6 Ceny pro nejúspěšnější hráče turnaje dvouher	30
Obrázek 7 Vyřazovací část - dvouhry	37
Obrázek 8 Finále dvouher	37
Obrázek 9 Vítězové turnaje dvouher	39
Obrázek 10 Vyřazovací část - čtyřhry	40
Tabulka 1 Dvouhry - skupina č. 1	31
Tabulka 2 Dvouhry - skupina č. 2	32
Tabulka 3 Dvouhry - skupina č. 3	33
Tabulka 4 Dvouhry - skupina č. 4	34
Tabulka 5 Dvouhry - skupina č. 5	35
Tabulka 6 Rozpočet – tabulka příjmů	41
Tabulka 7 Rozpočet - tabulka výdajů	41

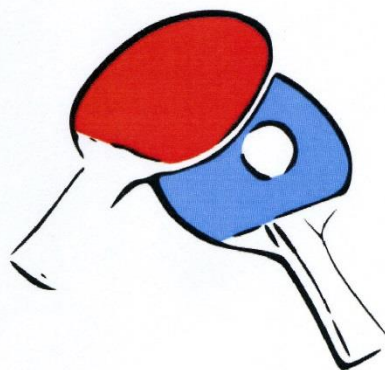
PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Pozvánka

Oddíl stolního tenisu TJ Broumy vás zve na

Vánoční turnaj ve stolním tenise

- **KDY?** 26. prosince 2014
- **KDE?** Tělocvična ZŠ v Broumcech
- **PREZENCE:** na místě od 8:00 do 8:30 hodin
- **ZAHÁJENÍ TURNAJE:** 8:45 hodin
- Hrát se bude dvouhra a také čtyřhra.
- Startovné: dvouhra 60 Kč, čtyřhra 80 Kč za dvojici
- Připravené je také občerstvení Láďi Vaise!

*Ředitel turnaje: Karel Vajs
Kontakt: 602935766
E – mail: karelva@seznam.cz*

Příloha č. 2

Pozvánka v místních novinách (*Broumský zpravodaj*, listopad 2014)

Jiří Závora ml. Vlastimil Srp st.

Kino

V měsíci říjnu se podařilo v kině obnovit techniku pro promítání filmů na současný standard. V současné době jsme schopni v našem kině promítat filmy i v 3D zobrazení. Svou premiéru s novou technikou kino absolvuje při školním představení v prosinci.

Problém ale je s distribucí filmů, které se k nám dostanou až s vydáním nosičů do prodeje, přesto doufáme, že se podaří zajistit atraktivní filmy a zachováte nám svoji přízeň.

Jiří Müller a Vlastimil Srp

SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT - SPORT

Fotbal:

Mužstvo dospělých sehrálo tyto utkání:

26.10	Broumy	-	Lochovice	4:1
2.11	Neumětely „B“	-	Broumy	3:1
8.11	Březová	-	Broumy	2:3
16.11	Broumy	-	Běštín	14:0

Broumští fotbalisté děkují Všem svým fanouškům za jejich podporu.

Tělovýchovná jednota v Broumech přeje všem svým fanouškům hodně štěstí a zdraví v roce 2015.

Lukáš Kaderábek

Pozvánka na Vánoční turnaj ve stolním tenise

Oddíl stolního tenisu TJ Broumy po roční odmlce opět pořádá tradiční Vánoční turnaj. V minulých letech se tohoto turnaje opakovaně zúčastnili hráči z ligových soutěží a k vidění tak vždy byl kvalitní stolní tenis. Věříme, že tomu tak bude i v letošním roce. Přijďte se proto podívat a ti odvážnější si mohou zkusit i zahrát.

Chybět nebude ani tradiční občerstvení p. Vaise!

Turnaj se uskuteční 26. 12. 2014 v tělocvičně ZŠ v Broumech. Zahájení turnaje v 8:30 (prezence od 8:00 do 8:30).

Ze oddíl stolního tenisu TJ Broumy – Karel Vajs nejml.

Svoz plastů se koná v sobotu 6. prosince 2014. Sběrný dvůr otevřen v době od 9 do 11 hodin.

Měsíčník Broumský zpravodaj vydává Obec Broumy, U Radnice 73, IČO 00233145. Povoleno pod ev.č. MK ČR E 10541. Vydáno 430 výtisků. Neprodejné.

Text neprošel jazykovou úpravou. Redakce – Zastupitelstvo obce

Příloha č. 3

Vzor darovací smlouvy

Darovací smlouva

Pan/paní

adresa

(dále jen obdarovaný)

a

.....

se sídlem

IČO

(dále jen dárce)

spolu uzavírají tuto darovací smlouvu:

I.

Dárce poskytl obdarovanému sponzorský dar

Dárce poskytuje tento dar k účelu uspořádání Vánočního turnaje ve stolním tenise, který se uskuteční v obci Broumy 26. 12. 2014.

II.

Obdarovaný dar přijímá a zavazuje se jej použít k účelu, ke kterému byla poskytnuta.

V dne

dárce

obdarovaný